

CSONTOS MÁRTA

Keresztpontok

*Nincsenek magadhoz kérdéseid,
nem írsz címedre levelet,
nem növelsz magadnak gyűlöletet,
nem látod el a magadon lőtt sebeket,
a magad számára nem ér a neved,
nem vagy pályakezdő, nem vagy
rezidens, bármi újonc vagy kiskatona,
már nincsenek önértékeid, csak próbálkozol
saját bástyával védeni a körletedet.*

*Befordítod a mélyszántásba a Napot,
az égi vetítővásznat is behúzza hagyod,
s mikor kiállsz az erkélyre a magaslaton,
azt hiszed, te vagy az ujjongó tömeg,
s már keresztfádból is kihúztad a szöveget.
S ha mégis meghalsz, majd csak annyira
számítasz másnak, ahogy a székre
terített ruha elveszíti testedet.*

Cseppfolyós képzelet

*Már nincsenek körvonalak,
valóság és érintés között nincs
kapcsolat. Betakarja a távolság
a hegyeket, az erdőkből kikopik
a zöld, az angyalok délre vonulnak,
elsöpri a szél a dallamokat.*

*Már kivéreztek a képek, a nimfákat
felváltották a siratóasszonyok,
a békák nem változtak királylánnyá,
a vándormadarak ismeretlen helyre
költöztek. Illés szekerén valaki
rossz irányba tolt a kocsirudat.*

*Már kődarabnak látod a csillagokat,
csontjaidból és inaidból kivágták a
mozdulatokat, már nem hull hajadba
virágpor, vénasszonyok kórusában
kántálsz, de torkodban reked az áramszünet.
Emlékeidből kifolytak a színárnyalatok.*

*Végül Inkognitóba vonulsz magad elől, mert
érzed, már nem tudsz beleszületni a ragyogásba.*